

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Bruntále jako věcně příslušný povinný subjekt dle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve spojení s ust. § 2 písm. b) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, č. j. 13/2008-SOSV-SP, rozhodl ve věci

žadatele: **XXX XXX**, nar. XXX, bytem XXX

o žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., doručenou Okresnímu soudu v Bruntále dne 4. 10. 2023 a jejího doplnění ze dne 5. 10. 2023,

takto:

podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., za použití ust. § 2 odst. 4 a ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., se žádost žadatele XXX XXX o poskytnutí informací v celém rozsahu **odmítá**.

Odůvodnění:

Žadatel XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX (dále také „žadatel“) požádal písemnou žádostí doručenou prostřednictvím elektronické adresy XXX Okresnímu soudu v Bruntále dne 4. 10. 2023 a doplněnou osobně dne 5. 10. 2023 o níže uvedené informace. V žádosti žadatel uvedl (doslovná citace):

„Žádost o svobodném přístupu k informacím dle zák. č. 106/1999 Sb. Umožňoval zák. č. 6/2002 Sb., včetně o.s.ř., v době přestávky po odchodu z jednací síně svědka XXX v době konání Hlavního líčení s obžalovaným XXX být přítomen v jednací síni neb ne? Záleželo to na libovůli, zlovůli, zlem úmyslu samosoudkyně? Z komediálního gesta byl úsměv v síni? 2. Bylo proti viníkům, kteří křivě obvinili a podali žalobu na 2. nevinné osoby za křivě obvinění v trestní věci proti obžalovaným a neprávem odsouzeným občanům XXX, kteří dokázali svědectvím pomoci usvědčit pachatele nedovoleného pálení libu? Nejednalo se o organizovaný zločin, zlovůli zástupců OSZ/OS Bruntál. Křivě obvinění, obžalování a odsouzení občané XXX? Byly to důvody poslankyň Parlamentu PČR, že veřejně uváděly písemně označení Justiční mafie Bruntálu? 3. Nebyla opět horlivost - bezcenná aktivita orgánů soudu - OSZ Bruntál proti XXX o kterém se vědělo a ví, že ve zločinu proti lidskosti musel zasáhnout soud vyššího stupně, který nepřímou prokázal, že byly orgány OS/OSZ nejen záměrně orientovány k tzv. mstě nejen na obžalovaném XXX, ale též některé causy se jmenovanou soudkyní jsou zvláště delegovány soudkyni, případně jinému soudci? To snad rozvrh práce se vícekrát možná v počítačové databázi orientuje na cílené osoby? Neměly být někteří tzv. pseudo soudci, prokurátoři/SZ tzv. svlečení z talárů za některá závažná porušení zákonů ČR/EU, což mohlo být, může být i za porušení práva na spravedlivý proces, a dokonce nerespektovat znalce?“

Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb., povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Podle ustanovení § 3 odst. 3 zákon č. 106/1999 Sb., se informací pro účely zákona č. 106/1999 Sb. rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, účelem výluky dotazů na názor povinného subjektu z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím je zabránit tomu, aby se jednotlivci obraceli na povinné subjekty s žádostmi o právní rady, předběžné posouzení či hodnocení záměrů těchto osob apod. Právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinných subjektů. Vyhodnocení získaných informací je plně na žadatelích o informace, neboť tím je naplněn samotný cíl práva na informace (tj. politického práva zaručeného ústavním pořádkem), tedy vnější kontrola veřejné moci ze strany jednotlivců.

Okresní soud v Bruntále konstatuje, že podle zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona č. 106/1999 Sb. nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Účelem výluky obsažené v ust. § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb. je určitá míra ochrany povinného subjektu před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (viz např. rozsudky NSS č. j. 4 As 37/2011-93, bod 19 či č. j. 8 As 9/2013-30).

Nejvyšší správní soud takto koncipovanou výluku z práva na informace hodnotil i z hlediska jejího souladu s ústavním pořádkem, tj. zda „obstojí“ v porovnání s podmínkami omezení práva na informace, stanovenými v čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, rozpor však neshledal (viz např. rozsudek NSS č. j. 1 As 141/2011-67). V rozsudku ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014-64 Nejvyšší správní soud, uvedl, že ust. § 2 odst. 4 brání povinný subjekt před tím, aby se na něj žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu správním orgánem vydaného rozhodnutí apod. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže účastník řízení domáhat „dovysvětlení“ toho, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, respektive zpochybňovat, proč určité důležité skutečnosti v rozhodnutí nejsou uvedeny.

Informace, které žadatel ve své žádosti ze dne 4. 10. 2023 požaduje, se z části vztahují k trestnímu řízení vedenému u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. XXX. Z protokolu o hlavním líčení ze dne XXX ve věci sp. zn. XXX je zřejmé, že nebyla řešena otázka přítomnosti žadatele na tomto hlavním líčení. Samosoudkyně v protokolu o hlavním líčení neposuzovala, za žadatel má či nemá právo být přítomen hlavního líčení po jeho zahájení. Takovou informaci protokol o hlavním líčení neobsahuje. Hlavní líčení bylo zahájeno v 8.01 hodin a samosoudkyně zjistila totožnost osob, které se dostavily k hlavnímu líčení, a dále bylo pokračováno v hlavním líčení. Vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění účinné od 1. 1. 2022 v ustanovení § 13 stanoví, že osoby přítomné v jednacím síni jsou povinny zdržet se všeho, co by mohlo narušit průběh či důstojnost soudního jednání, včetně projevování souhlasu nebo nesouhlasu s průběhem jednání, výpovědí osob, s vyhlášenými rozhodnutími aj. Ustanovení § 17 odst. 1 citované vyhlášky stanoví, že jestliže je veřejnost vyloučena, oznámí se takové rozhodnutí senátu (samosoudce) zřetelně na dveřích jednacím síně zároveň se zákazem vstupu nepovolaným osobám. Ustanovení § 17 odst. 2 citované vyhlášky dále stanoví, že jestliže lze očekávat, že občané projeví o projednání některé věci větší zájem, učiní předseda senátu (samosoudce) za součinnosti správy soudu opatření k důstojnému průběhu jednání. Zejména nařídí projednání věci do vhodné jednacím síně s přihlédnutím k rozsahu předpokládaného zájmu i možností soudu. Okresní soud v Bruntále konstatuje, že ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. XXX nebyla při hlavním líčení veřejnost vyloučena. Dle citovaného právního předpisu jsou osoby přítomné v jednacím síni povinny se zdržet všeho, co by mohlo narušovat průběh či důstojnost soudního jednání, za což může být považováno i domáhání se vstupu do jednacím síně po zahájení jednání.

Žadatel ve své žádosti požaduje výklad ustanovení jednacím řádu z hlediska možného vstupu do jednacím síně při hlavním líčení po jeho zahájení a posouzení, zda daná problematika je součástí rozhodovací činnosti soudce při hlavním líčení. Jak již bylo uvedeno výše, povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Žádost

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

žadatele směřuje k právnímu posouzení procesních předpisů a dotaz na názor při hodnocení určité skutečnosti soudcem, kdy tento názor nebyl zaznamenán v jakékoli podobě a bylo by nutné tuto informaci nově vytvořit. Požadované informace žadatelem se týkají informací vyloučených ze zákona č. 106/1999 Sb. a tyto informace ani povinný subjekt nemá povinnost mít k dispozici. Právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinných subjektů.

Žadatel žádostí ze dne 4. 10. 2023 již počtvrté žádá o poskytnutí výše uvedených informací, které se ve své podstatě shodují s předchozími žádostmi o informace vedenými u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 29 Si 14/2023, sp. zn. 29 Si 18/2023 a sp. zn. 29 Si 32/2023. Všechny předchozí žádosti byly Okresním soudem v Bruntále odmítnuty a dvě rozhodnutí povinného subjektu žadatel napadl odvoláními. Ve věci sp. zn. 29 Si 14/2023 Ministerstvo spravedlnosti ČR rozhodnutím ze dne 4. 4. 2023, č. j. MSP-276/2023-OSV-OSV/2 zamítlo odvolání žadatele a potvrdilo rozhodnutí Okresního soudu v Bruntále ze dne 1. 3. 2023, č. j. 29 Si 14/2023-7. Ministerstvo spravedlnosti ČR ve svém rozhodnutí uvedlo, že právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon č. 106/1999 Sb. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 zákon č. 106/1999 Sb. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) zákon č. 106/1999 Sb. poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 zákon č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 zákon č. 106/1999 Sb., podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

V předmětné věci se odvolací orgán ztotožnil s právním názorem povinného subjektu, dle něhož se dle ust. § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb., povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Pod pojmem „názor“ je přitom třeba rozumět rovněž výklad jednotlivých ustanovení právních předpisů či právních předpisů jako celku, jakož i poskytování právních stanovisek ke konkrétní věci nebo poskytování právního poradenství. Z dikce uvedeného ustanovení tedy nevyplývá, že by orgán prvního stupně měl v rámci svých kompetencí oprávnění k podávání výkladu právních předpisů, či k vydávání právních stanovisek k jednotlivým kauzám. Nadřízený orgán v této souvislosti pro úplnost poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, který zakotvil, že právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoli jejich interpretace či hodnocení ze strany povinných subjektů. Účelem je zabránit tomu, aby se jednotlivci obraceli na povinné subjekty s žádostmi o právní rady, předběžné posouzení či hodnocení záměrů těchto osob apod., jak bylo v podané žádosti ze dne 4. 10. 2023 žadatelem učiněno.

Žadatel ve své nové žádosti ze dne 4. 10. 2023 opětovně žádá o stejné informace, jako již žádal v žádostech vedených u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 29 Si 14/2023, sp. zn. 29 Si 18/2023 a sp. zn. 29 Si 14/2023, i když mu bylo ze strany povinného subjektu, tak i nadřízeného orgánu Ministerstva spravedlnosti ČR zcela jasně vysvětleno, že dle ust. § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb., se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

Okresní soud v Bruntále dále uvádí, že povinný subjekt může dle ust. § 11a zákon č. 106/1999 Sb. odmítnout žádost nebo její část, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit nátlak na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2, nebo nepřiměřenou zátěž povinného subjektu, kdy za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a) ust. § 11a zákon č. 106/1999 Sb. Okresní soud v Bruntále konstatuje, že žadatel svým jednáním, kdy neustále podává další a další žádosti o stejném obsahu postrádající hlubší smysl, který je totožný nejenom svými gramatickými chybami, urážlivým vyjadřováním, ale i ve své podstatě požadavky na poskytnutí stejných informací, které se však nedají podřadit pod zákon č. 106/1999 Sb., a které směřují k nátlaku na účastníky výše uvedeného trestního řízení, tak i na osobu soudkyně a zatěžují povinný subjekt nad míru přiměřenou v reakci na předchozí postup povinného subjektu vůči žadateli, když žádosti odmítl, naplňuje ust. § 11a zákon č. 106/1999 Sb., tedy zneužití práva na informace.

Dle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Soudní judikatura dovodila procesní požadavek, podle něhož musí být při aplikaci § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. žádost o informace odmítnout rozhodnutím, vydaným podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Z hlediska hmotněprávního pak může být žádost odmítnuta, jsou-li splněny dvě podmínky. Požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.) a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat (viz např. rozsudek NSS č. j. 3 As 115/2014-29 nebo rozsudek NSS č. j. 3 As 55/2014-33). Podle povinného subjektu byly obě podmínky splněny, když v daném případě se žádost týká informace, která nebyla povinným subjektem vytvořena a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat. Žádost žadatele se týká dotazu na názor povinného subjektu na určitou skutečnost z hlediska právní normy, kdy tento dotaz na názor je vyloučen ze zákona č. 106/1999 Sb. Dále opakované žádosti žadatele naplnily i ust. § 11a zákon č. 106/1999 Sb., kdy žadatel svým jednáním zatěžuje bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli, povinný subjekt s cílem způsobit nátlak na fyzické osoby výše uvedeného trestního řízení a osobu soudkyně projednávající zmíněné trestní řízení.

Ze všech výše popsaných důvodů Okresní soud v Bruntále rozhodl o odmítnutí žádosti žadatele v celém rozsahu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Bruntál 17. října 2023

Mgr. Hana Rapušáková v. r.
předsedkyně okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.